

HANGILÍNUSKIPAN

Menning av hangilínuskipan, soleiðis at lína kann dragast á og setast frá vatnröttum stokkum av einum manni

OILWIND

Fiskimálaráðið

**FISKIVINNU
GRANSKING**

INNIGHALDSYVIRLIT

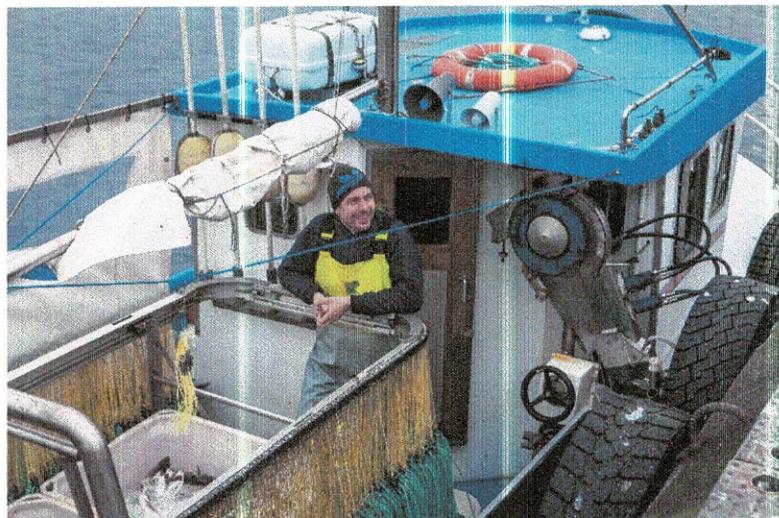
Innihaldsyvirlit	1
Inngangur.....	2
Trupulleikaorðing	2
Gjøgnumgongd	3
1.	3
2.	3
3.	4
4.	6
Niðurstóða.....	7

INNGANGUR

Endamálið við verkætlanini var at sniðgeva og byggja eitt frumsnið til eina hangilínuloysn til vinnufiskimenn. Henda loysn skal geva fiskimonnum tann möguleika at kunna draga sínar svøvlalínur við húkum og teymum upp á vatnrættar stokkar uppsettar á dekkinum á fiskifarignum, soleiðis at tað ber til at rekja um línuna umborð og síðan hava tann möguleika at seta línuna út aftur gjøgnum eina egningartract uttan at skula lyfta nakra línu, men einans skumpa hana eftir stokkunum aftur til traktina. Henda loysn mátti verða tøtt og løtt fyrir at kunna setast á smáar eins væl og á stórar bátar. Fyrimunirnir á eini tilíkari loysn eru effektivari fiskiskapur og tíðarsparing.

Verkætlarbólkurin mótti ymiskum tekniskum avbjóðingum, meðan menningararbeiðið var gjört, men við góðum íkasti frá fiskimanninum Elfinn Vang í samstarvi við OILWIND verkfroðing og smiðir, bar til at greiða úr hondum verkætlanina við góðum úrslitum. Hetta skjal gevur eitt einfalt heildarbílæt av menningini, royndarkoýringini av hangilínuloysnini og kemur við einari eftirmeting av úrslitinum.

Vit í Sp/F J. K. Joensen, OILWIND, vilja siga hjartans takk fyrir gott samstarv og dyggan stuðul frá Fiskivinnuroyndum/Fiskimálaráðnum í hesi menningarverkætlan.

TRUPULLEIKAORÐING

Spurningurin, sum varð settur, var, um tað bar til at menna eitt frumsnið til eina loysn, har verandi vøruskrá varð knýtt saman til eina hangilínuloysn til at nýta hjá fiskimonnum. Hvussu vildi ein tilík hangilínuloysn virkað og hvørjir fyrimunir og vansar kunnu verða í effektiviteti og tíðarsparing í fiskiskapinum?

GJØGNUMGONGD

Arbeiðið varð býtt upp í partar:

1. Teknisk menning av 3D myndlum í tøttum samstarvi við Elfinn Vang, útróðrarmann úr Kaldbak.
2. Umbygging av splittaraspæli og bygging av koblingum millum vatnrættar stokkar, splittaraspæl og egningartrakt, í verkstaðnum í Miðvági. Verklig roynd inni á verkstaðnum av koblingum og vatnrættum stokki.
3. Íseting og verklig roynd umborð á bátinum Kópasker, TN 1166, seta og draga línu.
4. Eftirmeting.

1.

Í menningini av 3D myndlum í teknistovuni rann toymið í ymiskar avbjóðingar.

Eitt splittaraspæl í vøruskránni hjá OILWIND, ið kallast 07-22 og hvors endamál er at draga línuna og skilja húkar frá, skuldi hava nakrar brotingar gjørdar, soleiðis at tað bar til at hava spælið upp eftir endanum. Eitt nýtt frontpartí skuldi sniðgevast, soleiðis at línan kundi koma inn frá einum øðrum vinkli og tó framvegis liggja í rættari legu við splittarafunkuna. Eisini skuldi endin á spælinum, har sum húkar ferðast niður í húkamagasin, endurteknast, fyrir at ein kobling millum ein vatnrættan stokk og spælið kundi verða sett upp á. Hetta var arbeiði, sum tók nógva tíð, tí tað var avbjóðandi at finna út av, hvussu spælið skuldi verða í tí størru heildini. Nógvar kladdur vóru gjørdar og umrøddar í verkætlarbólkinum.

Kobling skuldi teknast, sum kundi binda saman ein vatnrættan stokk við splittaraspælið. Rættir vinklar skuldu veljast og roynast fyrir at tryggja, at húkar kundu ferðast eftir koblingunum utan móttøðu og eisini uttan at tað líktist fríum falli frá einari högari hædd á splittaraspælinum og niður til vatnrætta stokkin.

Onnur kobling skuldi eisini teknast til at nýta millum egningartrakt og vatnrættastokkin, og har var størsta avbjóðingen at tálma og stýra hvussu húkurin ferðaðist gjøgnum koblingina og upp í egningartraktina. Seinni vísti tað seg, at tað var ikki veruliga loyst og neyðugt var at bøta sniðið eftir fyrsta royndartúr.

Tað var sera týðandi, at sniðið á koblingunum og samansetningini av vatnrøttum stokkum, spæli og egnara varð gjört við neyvum mótum, fyrir at tað skuldi bera til at seta útgerðini upp á lítlum dekkum á Kópasker. Fyrst var loysnin í síni heild teknað sum 3D myndlar á eitt teknað bátadekk, síðan vóru arbeiðstekningar gjørdar, og farið var undir at umbyggja spæl og at byggja prototypur.

2.

Arbeitt varð fyrst við splittaraspælinum og koblingini millum spælið og vatnrætta stokkin. Tær grundleggjandi brotingarnar, sum skuldu gerast frammantil og aftantil á spælinum, tóku mesta av tíðini á verkstaðnum. Nýggjar rullur við kúlulegum skuldu gerast og leggjast millum plátur, ið fjala línu og húkar fyrir at verja fiskimannin, henda konstruktión skuldi síðan sveisast á skrokkin á spælinum og vinklarnir skuldu legnast. Aftantil á spælinum skuldi nýtt festi til kobling gerast, og neyðugt var at leiða stong, ið húkar ferðast eftir, í nýggja støðu á koblingina.

Eftir at spælið var umbygt og sett í rætta hædd á verkstaðnum, varð kobling millum vatnrættan stokk og spæl bygt. Skornir lutir, sum skuldu bukkast í vinklar og sveisast saman og eftirfylgjandi monterast og roynast. Nakrar smáar rættingar máttu gerast á sniðið, men sum heild tók hesin parturin av arbeiðinum lítlia tíð.

Seinna koblingin var eitt vet truplari at byggja, men eftir at egningartrakin varð uppsett á verkstaðnum, voru tær síðstu tillagingarnar gjördar á koblingina, so at tað bar til at binda vatnrættan stokk við egningartrakina, uttan at tað noyddist gjøgnum tey vanligu Oilwind húkamagasinini.

Elfinn Vang hevði ein týdningarmiklan leiklut í menningini, hansara mongu royndir á sjónum og vitan um línufiskiskap var viðkomandi, tá virknar loysnir skuldu finnast. Hóast tað voru avbjóðingar við at halda tíðir, serliga vegna aðrar skyldur hjá verkætlanarbólkinum, so samstarvaði fólkí í verkætlanarbólkinum væl.

Teymavirkið veitti svøvlalínu, sum varð mett at skula virka væl til royndina, og síðan var farið undir at seta upp alla útgerðina umborð á Kópasker.

3.

Á verkstaðnum bleiv staðfest, at útgerðin kundi koblast saman, og tí skuldi nú gerast klárt til eina verkliga roynd á sjónum.

Arbeiðið at seta útgerðina umborð á Kópasker varð gjört í Miðvági. Tá ein hangilínuloysn skal setast í bát, samanborið við aðra vanliga línuútgerð, so er störsti munurin og stóri týdningurin tann, at útgerðin er løgd í linju við hvørja aðra. Hesum varð ansað væl eftir.

Festir voru gjørd, ið hóskaðu til skap á lúnning og á dekki, og síðan var útgerðin sett umborð og fest.

Tá hetta var liðugt, var næsta stigið at fara út at royna útgerðina við at seta og draga umaftur og umaftur. Royndartúrnir skuldu vísa, hvat útgerðin megnar í línufiskiskapi og í føroyskum veðrið og umstøðum á sjónum. Tað var neyðugt, at royndartúrurin skuldi kunna geva okkum eina sanna mynd av hvat hangilínuloysnin kundi gera fyri ein fiskimann.

Ein trupulleiki sum kom beinanvegin undan kav var koblingin millum egningartrakt og stokkin. Tá línan varð sett, skuldi hon ferðast í ein vinkul upp gjøgnum traktina, og tað merkti at teymar voru togaðar í sama vinkli og harvið snaraðu húkarnir eisini og settu seg fastar í koblingini. Sniðið á koblingini og stokkunum krevur, at húkar ikki hava ein ov brattan vinkul, tá teir ferðast í gjøgnum, men tað bar ikki til, tá línan ikki kundi setast út í somu hædd, men skuldi upp gjøgnum egningartraktina. Fyri at loysa henda trupulleikan fekk koblingin bustir monteraðar á fyri at halda einum ávísum trýsti á hvønn húk og harvið stýra ferðini og forða fyri, at húkurin kundi snarast so nögv, at hann setti seg fastan. Eftir hesa broyting kundi línan setast út á rættan hátt.

4.

Samanumtikið vístu royndartúrarnir at verkætlánin eydnaðist.

Vit prógvaðu:

1. At tað ikki kravdi meira enn ein mann at nýta hangilínusystemið og halda alt koþrandi umborð.
2. At línan kundi setast frá einum vatnrøttum stokki gjøgnum egningartrakt.
3. At línan kundi dragast aftur á vatnrættan stokk gjøgnum splittaraspæl, so at tað verður betur tíð til at hagreiða fiskin.
4. Svøvlalínan frá Berglon egnaði seg stak væl til endamálið, og hevði rætta stívleikan og fløktist ikki, ta hon var sett ella drigin á stokk.
5. At fiskimaðurin kann rekja um línuma og gjøgnumganga húkar umborð á bátinum, so at línan verður klár at seta aftur, uttan at skula gera nakað arbeiði á landi.
6. At hangilínusystemið í stóran mun megnar at effektivisera fiskiskapin hjá einum útróðarmanni við tað at hon kemur við stórari tíðarsparing og eisini loyvir, at ein maður kann reka fiskiskapin uttan neyðturviliga at skulu hava hjálp frá øðrum, og tí eisini sleppur undan øðrum útreiðslum.

Ein royndartúrur nær við land varð eisini tikan á film og verður brúktur sum útgangsstóri til víðari menning av hangilínuloysnini.

NIÐURSTÓÐA

Tað eydnaðist at koma á mál. Hangilínusystemið virkaði, sum ein vónaði tað skuldi, og kann gera fiskiskapin hjá einum útróðarmanni effektivari og lønsamari.

Áhugin í hesari loysnini av fiskimonnum var stórur bæði nær og fjar meðan verkætlanin var í gongd og eisini eftirfylgjandi. Í hesi verkætlan bar tað til at byggja eina virkandi prototypu, men tað er neyðugt við víðari menning árenn hangilínuloysnin kann gerast ein liðug vøra, sum kann bjóðast út til marknaðin.

OILWIND hevur í hyggju at menna hesa loysn víðari og gera hana tøka til fiskimenn so skjótt tað ber til. Tað verður spennandi at síggja hvørja ávirkan hon kann hava á línufiskiskap í Føroyum og úti í heimi.

Sp/f J. K. Joensen

OILWIND

Agnar Falkvard Joensen

